

ката, присъжтствуваше и турчина Бошнака. Но азъ смѣтамъ скоро да отида въ Търново. Тамъ ще се помъча да имъ помогна.

Послѣдната фраза зарадвала дѣдо духовникъ и той посвѣтвалъ мюдюрина по скоро да отиде въ Търново и тамъ да даде добри сведения за тѣхъ, да ги прѣдстави като добри, почетни и наивни султанови поданници и да и защити, дори да настои да бждатъ освободени, защото ако бѣха лоши хора сами не биха прѣдали на властѣта въпросното писмо.

Разбрали се напълно върху прѣдстоящитѣ постъпки за облъкчение сѣдбата имъ, двамата събѣседници се разлѣлили — дѣдо духовникъ си отишелъ въ Метеха.